

Erdős Lajos És Felesége

Ezek a szüleim Meranban 1925-ben. [Meran (Merano): dél-tiroli üdülőváros, melyet enyhe, egyenletes éghajlata miatt mint klimatikus gyógyhelyet látogattak. Közeli környéke sokkal hűvösebb, ezért nyári üdülőhelyül is szolgál. -- A szerk.] Anyám tébécés lett, és az orvos azt javasolta neki, hogy menjen délre szanatóriumba. Elment hát Meranba hat hétre. Én hét éves voltam akkor. Apám elment meglátogatni, és amikor visszajött, édességet és egy mackót hozott anyámtól. Amíg apám odavolt, a háztartási alkalmazottal voltam. Két éves voltam, amikor anyám hirdetést adott fel, hogy felvenne egy becsületes, dolgos háztartási alkalmazottat, és erre jelentkezett a Boris. Boris legalább 40 évig szolgált a szüleimnél. 1920-ban jött, és túlélte apámat. Apám nagyon ügyelt arra, hogy minél alacsonyabb rangú volt valaki, annál udvarisabb volt vele. Ha valami probléma volt köztem és a Boris között, mindig neki adott igazat. Boris a konyhában lakott.

Szinte családtag volt. Főzött és takarított, és vásárolt is. És veszekedett. Mert házsártos vénlány volt. Apám, amikor fölvette őt, bejelentette az OTI-ba [Országos Társadalombiztosító Intézet; az OTI 1929. január elsején kezdte meg működését, elődje az 1907. évi XIX. tc.-kel létrehozott Országos Munkásbetegsegélyező és Balesetbiztosító Pénztár volt. Magyarországon egyébként 1891-ben tették kötelezővé a munkások betegség elleni biztosítását. -- A szerk.], ami akkoriban nem volt sem kötelező, sem divat. Úgyhogy szép nyugdíjat kapott. A háború alatt visszament Csepelre, és aztán megint visszajött hozzánk.